

při jednání a usnášení o tom, mají-li jinému radnímu přiznány a stanoveny býti diety. Že by při tom šlo o jeho vlastní zvláštní osobní zájem, nelze zajisté tvrditi. Nejde-li však o jeho vlastní zájem, a není-li tu vzhledem k radnímu, o jehož dietu se jedná, ani některého ze zvláštních poměrů v § 5 vypočtených, není důvodu, proč by měl býti pokládán za podjatého a vylučován z účasti na jednání a usnášení.

Že radní, o jehož diety právě se jednalo, před tím vždy ze schůze se vzdálil, je nesporno; ostatní radní dle toho, co právě řečeno při jednání tom podjati nebyli, a bylo je tudíž počítati mezi přítomné ku hlasování oprávněné členy zastupitelstva. Poněvadž s připočtením těchto radních byly nesporně vždy dvě třetiny členů zastupitelstva pospolu, byla tu presence dle § 41 ob. zřiz. potřebná, a nelze tedy shledávati, že by usnesení po této stránce byla formelně vadná.

Stížnost vytýká posléze také, že zemský výbor rozhoduje o rekursu finanční komise nezjistil předem, zda usnesení obecního zastupitelstva ze dne 27. prosince 1919 bylo předloženo k předepsanému schválení úřadu dozorčímu. Poněvadž však § 10 nov. žádá k platnosti usnesení obecního zastupitelstva o dietách toliko schválení vyššího správního úřadu, který má dozor nad hospodářstvím obce, tímto úřadem však je na Moravě zemský výbor, jenž, jak o tom stěžovatelka s vyřízením svého rekursu také byla vyrozuměna, současně s naříkaným rozhodnutím usnesení zastupitelstva ze dne 27. prosince 1919 skutečně schválil, jeví se námitka ta bezdůvodnou.

Bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 865.

Pozemková reforma: * Připojí-li okresní správa politická při intimaci k rozhodnutí Státního pozemkového úřadu dodatek, který má povahu jejího vlastního rozhodnutí, a opatří intimát poučením, že rozhodnutí je konečné, zakládá to podstatnou vadu řízení.

(Nález ze dne 31. května 1921 č. 4247.)

Věc: Alfréd S. v H. proti okresní správě politické v Kutné Hoře o zabránění pozemků.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: S akcí přidělu půdy do prozatímního pachtu, jak provedena byla okresní politickou správou v Kutné Hoře o statku Z., nebyli spokojeni Antonín S., Frant. N. a Josef M. Všichni tito obrátili se každý zvláštním a přímým podáním na Státní pozemkový úřad v Praze žádající, aby při přidělu půdy do drobného pachtu ve smyslu § 63 zák. přiděl. bylo na ně pozíráno vůbec nebo příznivěji.

Státní pozemkový úřad beze všeho předchozího řízení vyhověl, poukázav okresní správu politickou v Kutné Hoře výnosy ze dne — —, aby přidělila Antonínu S. 5 měr orné půdy a Frant. N. 1 míru půdy, dále aby zvýšila Josefu M. přiznaný již přiděl na 0.60 ha.

O těchto opatřeních byl zpraven majitel statku k rukám své hospodářské správy výměrem okresní správy politické v Hoře Kutné ze dne —, kterým s ním bylo sděleno, že »pozemkový úřad v Praze zabírá od velkostatku Ch. a Z. pro přiděl půdy do prozatímného drobného pachtu 0·70 ha pro Antonína S., pro Josefa M. 0·50 ha a Frant. N. 0·20 ha«. K výměru tomu bylo připojeno poučení, že z tohoto opatření nelze si stěžovati.

Ve stížnosti na nejvyšší správní soud vznesené od majitele velkostatku Alfreda S. a řízené proti výměru okresní správy politické v Hoře Kutné ze dne — jest uplatňováno, že tímto dodatečným přidělem jest ohrožena výroba jak zemědělská, tak i průmysl lihovarský lihovaru v Z., že rovněž ohroženy jsou zájmy osob na statku zaměstnaných i zájmy zásobování lidu. Kromě toho jest prý rozhodnutí ono i formálně vadno, ježto poučení, že si do něho vůbec nelze stěžovati, jest nesprávné.

Nejvyšší správní soud uvážil o této stížnosti, jak následuje:

Výměr okresní správy politické v Kutné Hoře, jenž jest formelně brán v odpor, presentuje se svým zněním, zejména poukazem na to, že »zabírá pozemkový úřad v Praze« plochy, o nichž tu jest řeč, jako intimát rozhodnutí vynesného tímto úřadem. Ale jak z obsahu spisů shora podaného vyplývá, neobmezuje se výměr tento na pouhé sdělení opatření pozemkového úřadu, jak obsaženo bylo ve výnosech ze dne —, nýbrž činí samostatné opatření, zejména stanoví výměry půdy, kterou má velkostatek osobám shora jmenovaným do drobného pachtu odevzdati, jiným způsobem než jak to pozemkový úřad vyslovil.

Potom však obsahuje výměr tento samostatný výrok okresní správy politické v Kutné Hoře, který není výrokem konečným, nýbrž podléhá, jak ve zdejším nálezu ze dne 27. září 1920 č. 8212 (Boh. č. 531) bylo blíže odůvodněno, přezkoumání v cestě instanční Státním pozemkovým úřadem v Praze. Připojila-li okresní správa politická v Kutné Hoře k tomuto svému rozhodnutí právní poučení, že si do něho nelze stěžovati, jest toto mylné poučení kvalifikovati ve smyslu § 3 zákona ze dne 12. května 1896 č. 101 ř. z. jako podstatnou vadu řízení.

Ale naříkané rozhodnutí netrpí jen tímto nedostatkem. Jak pozemkový úřad vydává své poukazy ze dne —, tak i okresní správa politická v Kutné Hoře vynášejíc na podkladě těchto poukazů svůj vlastní výrok od nich rozdílný, nekonala se stěžovatelem žádného šetření, které rozhodnutí dle § 63 zák. přiděl. musí předcházeti a jež v nálezu zdejším ze dne 21. března 1921 č. 2747 (Boh. č. 774) jest zevrubně vyličeeno.

Řízení toho bylo v konkrétním případě tím více třeba, že stěžovatel namítaje, že sporným přidělem jeho půdy ohrožena bude výroba na zbytku, popírá existenci zákonné podmínky, na kterou jest v § 63, odst. 2 cit. zák. přípustnost odevzdání půdy do drobného pachtu vázána.

Přezkoušení oprávněnosti této námítky jest bez provedení předchozího řízení, jehož výsledky by ve spisech byly zjištěny, nemožno a nutno proto i tento nedostatek pokládati za podstatný a následkem toho nález dle § 6 zák. o správ. soudě za odůvodněný.